

НАРЕДБА № Н-10 ОТ 24 АВГУСТ 2006 Г. ЗА ВЪЗСТАНОВЯВАНЕ НА ПЛАТЕН ДАНЪК ВЪРХУ ДОБАВЕНАТА СТОЙНОСТ НА ЧУЖДЕСТРАННИ ЛИЦА, КОИТО НЕ СА УСТАНОВЕНИ НА ТЕРИТОРИЯТА НА ОБЩНОСТТА

(Издадена от министъра на финансите, обн., ДВ, бр. 75 от 12.09.2006 г., в сила от деня на влизане в сила на Договора за присъединяване на Република България към Европейския съюз - 1.01.2007 г., изм., бр. 106 от 27.12.2006 г., в сила от деня на влизане в сила на Договора за присъединяване на Република България към Европейския съюз - 1.01.2007 г.)

Чл. 1. С тази наредба се определят редът и документите за възстановяване на правомерно начисления данък върху добавената стойност на чуждестранни лица, които не са установени на територията на Общността и са установени в трети страни, които възстановяват данък върху добавената стойност или подобен данък на български лица, за закупените от тях стоки, получените услуги и осъществен внос на територията на страна.

Чл. 2. (1) "Чуждестранно лице" по смисъла на тази наредба е данъчно задължено лице по смисъла на чл. 3 от Закона за данък върху добавената стойност, за което в периода, за който се отнася искането за възстановяване на данъка, са налице едновременно следните условия:

1. лицето няма седалище и адрес на управление, постоянен обект, постоянен адрес или обичайно пребиваване на територията на страната;

2. лицето не е извършило доставки на стоки и/или услуги с място на изпълнение на територията на страната съгласно Закона за данък върху добавената стойност с изключение на доставки на:

а) транспортни услуги и услуги, свързани с международен транспорт по смисъла на чл. 30 и 31 от Закона за данък върху добавената стойност;

б) стоки и услуги, за които данъкът е изискуем от получателя по доставката съгласно чл. 82, ал. 2 от Закона за данък върху добавената стойност;

3. страната, в която лицето е установено, е посочена в списъка на страните, които възстановяват данък върху добавената стойност или подобен данък на български лица, утвърден от министъра на финансите и министъра на външните работи.

(2) Лицето по ал. 1 има право да му бъде възстановен начисления от доставчик - регистрирано по Закона за данък върху добавената стойност лице, данък върху добавената стойност за получени от него стоки и услуги по облагаема доставка и осъществен от него внос в периода, за който се отнася искането за възстановяване по чл. 3, ал. 1, т. 1, когато:

1. стоките и услугите се използват за целите на извършваните от лицето облагаеми доставки в страната, където лицето е установено, които биха били с право на данъчен кредит, ако се извършват на територията на страната;

2. стоките и услугите се използват за извършване на доставки по чл. 30 и 31 от Закона за данък върху добавената стойност.

(3) Правото на възстановяване по ал. 2 не е налице, когато начисленият от доставчик - регистрирано по Закона за данък върху добавената стойност лице, данък върху добавената стойност е без право на данъчен кредит съгласно Закона за данък върху добавената стойност.

Чл. 3. (1) Правото на възстановяване на данък върху добавената стойност възниква, когато подлежащият на възстановяване данък стане изискуем и се упражнява чрез упълномощен от лицето агент, който действа от името и за сметка на лицето и представя пред компетентния орган по приходите следните документи:

1. искане за възстановяване на данък върху добавената стойност по образец;
2. декларация, че са изпълнени условията по чл. 2, ал. 1;
3. оригинално удостоверение по образец, издадено от компетентния данъчен орган на страната, където лицето е установено, и легализиран превод на това удостоверение на български език, доказващо, че лицето извършва икономическа дейност през календарната година, за която е възникнало правото на възстановяване по тази наредба; когато компетентният орган по приходите разполага с удостоверение за статута на лицето, издадено и представено във връзка с подадено вече искане по т. 1 преди не повече от дванадесет месеца преди датата на последващо искане, лицето не е длъжно да представя отново такова удостоверение;

4. оригинали на данъчните документи за получени доставки или документи за осъществен внос, за които се иска възстановяване на данък върху добавената стойност;

5. писмено пълномощно по чл. 5.

(2) Лицето може да упражни правото си на възстановяване на данък върху добавената стойност по тази наредба най-късно до 30 юни на годината, следваща календарната година, през която е възникнало правото на възстановяване на данъка.

(3) Правото на възстановяване на данък върху добавената стойност се погасява, когато искането по ал. 1 не е представено пред компетентния орган по приходите в срока по ал. 2.

(4) Искането за възстановяване може да се отнася за период по-малък от една календарна година, но не по-малък от три месеца. В този случай възстановяване на данък на лицето се допуска при условие, че размерът на данъка е равен или надвишава 400 лв.

(5) Независимо от ал. 4, искането за възстановяване на данък върху добавената стойност може да се отнася за период по-малък от три месеца само тогава, когато този период е остатък от календарната година.

(6) Когато искането за възстановяване се отнася за период от една календарна година или за остатъка от същата, възстановяване на данък на лицето се допуска при условие, че размерът на данъка е равен или надвишава 50 лв.

Чл. 4. Искането за възстановяване на данък върху добавената стойност се попълва от агента на лицето на български език по образец съгласно приложение № 1, като информацията за наименованието и адреса на лицето се попълва и на официалния език на страната, в която лицето е установено.

Чл. 5. (1) Данъкът се възстановява на чуждестранното лице чрез упълномощено от него лице, регистрирано по реда на чл. 7, наричано агент.

- (2) Упълномощаването по ал. 1 се извършва писмено за всяко искане.
- (3) Агентът по ал. 1 има всички права на чуждестранното лице по тази наредба.

Чл. 6. (1) Компетентният орган по приходите възстановява данъка въз основа на представените документи, след като се увери, че са налице всички условия на Закона за данък върху добавената стойност, правилника за неговото прилагане и тази наредба относно правото на възстановяване на данъка върху добавената стойност.

(2) Данъкът върху добавената стойност се възстановява от компетентния орган по приходите в български левове, по банкова сметка, посочена в искането за възстановяване на данъка, в срок до 6 месеца от постъпването на искането за възстановяване, като разходите по превода на възстановения данък са за сметка на лицето.

(3) Компетентният орган по приходите води регистър на данъчните документи и на документите за осъществен внос, по които данъкът е възстановен.

(4) След като е възстановил данъка върху добавената стойност, компетентният орган по приходите прави негодни за повторна употреба за целите на тази наредба представените документи чрез шамповане върху тях на текста "ДДС изплатен" и ги връща на агента на лицето в едномесечен срок от датата на възстановяване на данъка по сметка на лицето.

(5) Неправомерно възстановен данък подлежи на връщане от лицето или от неговия агент със законната лихва. Агентът има задължението при получаване на уведомление за възстановяване на неправомерно възстановен данък да го възстанови.

(6) При неизпълнение на задълженията по ал. 5 от страна на лицето или неговия агент компетентният орган по приходите има право да:

1. удържи сумата на неправомерно възстановения данък при последващи молби за възстановяване на данък върху добавената стойност;

2. откаже да възстановява на същото това лице данък върху добавената стойност за период от две години, считано от датата на подаване на искането за възстановяване, за което е налице неправомерно възстановен данък.

Чл. 7. (1) Право да се регистрира като агент за представителство на чуждестранно лице по тази наредба има лице - търговец по смисъла на Търговския закон, или по законодателството на държава - членка на ЕС, или страна по споразумението за Европейското икономическо пространство, за което са налице едновременно следните условия:

1. е регистрирано по Закона за данък върху добавената стойност;
2. (изм. - ДВ, бр. 106 от 2006 г.) установено на територията на страната минимум от две години;
3. разполага с най-малко 500 хил. лв. във финансови активи и/или дълготрайни материални активи по смисъла на Закона за счетоводството;
4. не е в производство по обявяване в несъстоятелност или в ликвидация;
5. няма влязло в сила наказателно постановление за нарушение на данъчното, счетоводното, митническото или валутното законодателство на стойност над 5000 лв. за последните 2 години;
6. няма изискуеми и ликвидни публични вземания над 5000 лв.;
7. се представлява от лица, които:

а) не са осъждани за престъпление от общ характер;
б) не са били членове на управителен или контролен орган или неограничено отговорни съдружници в дружество, прекратено поради несъстоятелност, ако са останали неудовлетворени кредитори.

(2) Лицето, отговарящо на условията по ал. 1, подава до компетентния орган по приходите писмено заявление за регистрация. Към заявлението се прилагат документи, удостоверяващи наличието на условията по ал. 1, т. 2, 3 и 4, и декларация за обстоятелствата по ал. 1, т. 1, 5, 6 и 7.

(3) Регистрацията се извършва чрез връчване на удостоверение за регистрация в 14-дневен срок от подаване на писменото заявление. За дата на регистрация се приема датата на връчване на удостоверението.

(4) Регистрираният по ал. 1 освен задълженията по другите нормативни актове и по тази наредба следва и да:

1. отговаря на изискванията по ал. 1 към 16 май всяка година;
2. води регистър на получени, изпратени документи и сключени договори във връзка с дейността си по тази наредба; регистърът съдържа:

а) данните от получените документи;
б) направени откази за възстановяване на данък върху добавената стойност по чл. 1 и причини за отказа;

в) дата на възстановяване на данъка и неговия размер;
3. съхранява информацията и документите, получени във връзка с извършване на дейността по тази наредба, най-малко 5 години от изтичане на годината, за която се отнасят;

4. постави на видно място в обектите, в които осъществява дейността си по тази наредба, информация за общите условия, реда и начина за възстановяването на данъка.

(5) Регистрацията се прекратява по инициатива на лицето с писмено заявление, ако лицето:

1. се откаже доброволно;
2. не отговаря на условията по ал. 1 към 16 май на календарната година.

(6) Регистрацията се прекратява служебно от компетентния орган по приходите с данъчен акт, когато той констатира, че лицето:

1. не отговаря на условията по ал. 1 към 16 май на календарната година;
2. не изпълнява задълженията си по тази наредба.

(7) Регистрацията се приема за прекратена на датата на:

1. подаване на писменото заявление - в случаите по ал. 5;
2. връчване на данъчния акт по съответния ред - в случаите по ал. 6.

Чл. 8. По отношение на актовете и действията на органите по приходите се прилагат разпоредбите на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

Чл. 9. Националната агенция по приходите поддържа публичен регистър на агентите по тази наредба.

Допълнителни разпоредби

§ 1. За целите на тази наредба:

1. "Компетентен орган по приходите" е териториалният директор на Териториална дирекция по приходите - София, или упълномощено от него лице.
2. "Данъчен документ" е документ по смисъла на чл. 112 от Закона за данък върху добавената стойност.

§ 2. Компетентният орган по приходите издава удостоверение по образец съгласно приложение № 2 за статут на данъчно задължено лице на регистрирани по Закона за данък върху добавената стойност лица във връзка с упражняване на правото на възстановяване на платен ДДС в страни, които възстановяват данък върху добавената стойност или подобен данък на български лица.

Преходни и Заключителни разпоредби

§ 3. Тази наредба отменя Наредба № 1 от 2001 г. за възстановяване на платен данък върху добавената стойност на чуждестранни юридически лица (обн., ДВ, бр. 33 от 2001 г.; изм. и доп., бр. 57 от 2001 г.; изм., бр. 17 от 2003 г.; изм. и доп., бр. 115 от 2004 г.).

§ 4. За възстановяване на начисления до датата на влизането в сила на тази наредба данък върху добавената стойност се прилагат условията и редът на Наредба № 1 от 2001 г. за възстановяване на платен данък върху добавената стойност на чуждестранни юридически лица (обн., ДВ, бр. 33 от 2001 г.; изм. и доп., бр. 57 от 2001 г.; изм., бр. 17 от 2003 г.; изм. и доп., бр. 115 от 2004 г.).

§ 5. Тази наредба се издава на основание чл. 81, ал. 1, т. 2 и ал. 2 от Закона за данък върху добавената стойност (ДВ, бр. 63 от 2006 г.).

§ 6. Тази наредба влиза в сила от деня на влизане в сила на Договора за присъединяване на Република България към Европейския съюз.

Преходни и Заключителни разпоредби КЪМ НАРЕДБА № Н-18 ОТ 13 ДЕКЕМВРИ 2006 Г. ЗА РЕГИСТРИРАНЕ И ОТЧИТАНЕ НА ПРОДАЖБИ В ТЪРГОВСКИТЕ ОБЕКТИ ЧРЕЗ ФИСКАЛНИ УСТРОЙСТВА

(ОБН. - ДВ, БР. 106 ОТ 2006 Г., В СИЛА ОТ 01.01.2007 Г.)

§ 12. Наредбата влиза в сила от деня на влизането в сила на Закона за данък върху добавената стойност.

Приложение № 1 към чл. 4

ИСКАНЕ ЗА
ВЪЗСТАНОВЯВАНЕ НА ДДС
ОТ ЧУЖДЕСТРАННО ЛИЦЕ

До ТД на НАП - София:

Код:

Вх. № / г.

Попълва се от приходната администрация

1	Наименование на заявителя						
	Адрес на заявителя						
2	Описание на дейността на заявителя						
3	Данни за регистрация на заявителя в страната, в която той е установен						
4	Период, за който се отнася искането	от	месец	година	до	месец	година
5	Обща стойност на данъка, подлежащ на възстановяване						лв.
6	Заявителят изисква сумата, подлежаща на възстановяване по т. 5, да бъде изплатена, както е описано в т. 7						
7	Метод на плащане - БАНКОВ ПРЕВОД						
	Сметка номер			Банков идентификационен код			

	Име и адрес на банковата институция	
	Титуляр на сметката	
8	Брой приложени фактури и известия към тях	Брой приложени документи за осъществен внос
9	<p>Заявителят декларира:</p> <p>(а) че получените стоки или услуги, описани съгласно приложението, са използвани за икономическата му дейност през периода:</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>(б) че в България през периода, за който се отнася това искане, той:</p> <p>☐ не е извършвал доставки на стоки и услуги;</p> <p>☐ е извършвал доставки на стоки и услуги, за които данъкът е изискуем от получателя по доставката съгласно чл. 82, ал. 2 от Закона за данък върху добавената стойност;</p> <p>☐ е извършвал доставки на транспортни услуги и услуги, свързани с международен транспорт по смисъла на чл. 30 и 31 от Закона за данък върху добавената стойност;</p> <p>(в) че информацията, посочена в този формуляр, е вярна и точна.</p> <p>Заявителят се задължава да върне всяка неправомерно получена сума.</p>	

Място .....

Дата .....

Подпис на заявителя .....

Отбележете с X, където е необходимо.

10 Списък на доставките и документите, за които се иска възстановяване на данъка

Документите следва да бъдат номерирани последователно, започвайки от 1. Този номер следва да бъде поставен в горния десен ъгъл на лицето на документа.

Опишете всеки представен данъчен документ. Ако мястото на този формуляр не е достатъчно, можете да използвате допълнителни листи, които трябва трайно да прикрепите към искането.

№	Вид на стоките и услугите	Наименование, идентификационен номер по ДДС, БУЛСТАТ и адрес на доставчика на стоките и услугите	Дата на издаване и номер на документа	Стойност на искания данък за възстановяване	За служебно ползване

Общо:

Приложение № 2 към § 2 от допълнителните разпоредби

УДОСТОВЕРЕНИЕ
за статут на данъчно задължено лице

Долуподписаният .....
(име и адрес на компетентния орган по приходите)

УДОСТОВЕРЯВАМ,

че

.....

(име на лицето, име на фирма или лично и фамилно име)

.....
·
(описание на икономическата дейност, в т. ч. съотношение между доставки с право на приспадане на данъчен кредит и доставки без право на приспадане на данъчен кредит)

.....
·
(адрес на лицето)

е данъчно задължено лице за целите на ДДС, с идентификационен номер по ДДС .....

.....
·
.....
(дата)

официален печат

.....
(подпис, име)

(1) В случай че лицето няма идентификационен номер по ДДС, компетентният орган по приходите обявява причината за това.